

Bőr alatt a szerelem

Lassan moccan az *Adagietto*,
kigomolyog a bécsi őszbe,
avarba gázolunk nyomában,
nem fog vissza a fonnyadó idő.

A *Karlskirchét* kerestük éppen,
csalogatott az *Adagietto*.
És nem komorult el a bécsi ég,
mikor megtaláltuk a park mögött

Gustav és Alma pazar templomát,
hiszen becsaptuk mi a hervadást:
pusztán a bőr szárad ki idővel,
szerelmünk beérik, akár a bor.

Lassú vihar: *Adagietto*

Amint a kőről lepattan a szikra,
hasadt égből csap le a villám.

Nyelvedre vastag korom tapadt.
Elszenesedtek a betűk.

De a hang fénye keresztüldöfte
a sötétben kavargó szótlanságot,

újrahevítve a kihűlt parázsban
szaporán dobogó aprócska szívet.

Agyamba nézett s nevetett

A korcs szájában rongy feszül,
a másik vége az enyém.
Egyikünk sem enged,
mereven nézzük egymást.

Az állat szorítása fokozódik,
s én félek győzelmétől,
mert akkor fejre áll a rend:
gazda alul, szolga felül.

A félelem szájában rongy feszül,
a másik vége az enyém.
Mereven nézzük egymást:
kutya alul, az Úr felül.